

## عنوان مقاله:

نگرشی تحلیلی بر فرزند کشی در حقوق کیفری جمهوری اسلامی ایران

## محل انتشار:

همایش ملی پیشگیری از جرم در قلمرو مطالعات حقوق کیفری، علوم اجتماعی و انتظامی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

## نویسندگان:

محمدجواد پورحسینی - استادیار گروه حقوق دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

احسان صادقی - دانش آموخته کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد خرم آباد

مریم شاکرمی - کارشناس حقوق قضایی

## خلاصه مقاله:

با شنیدن واژه فرزندکشی معمولا قتل کودک به وسیله ی پدر به ذهن متبادر می شود. قتل فرزندان توسط پدران که غالبا هم باخسونت و سنگدلی همراه است وجدان عمومی را آزرده و احساسات افراد جامعه را جریحه دار می نماید. اما همچنان که رابطهابوت از بدو تولد یا حتی قبل از آن تا زمان مرگ بین ابویین و فرزند برقرار است لذا فرزندکشی اعم خواهد بود از قتل جنین، نوزاد، کودک و بزرگسال که البته نمود و بروز آن بیشتر در قتل نوزاد و کودک بوده و حساسیت افراد جامعه را نیز برانگیخته و باتوجه به آسیب پذیری و وابستگی کودکان به والدینشان اهمیت پرداختن به موضوع دو چندان می گردد. از نظر عدالت قضایی، فرزندکشی نه اینکه به ظاهر نباید موجب انتفاء قصاص گردد بلکه از دید و منظری دیگر باید پذیرفت کهفرزند در پناه پدر و جدپدری است و مامن و تکیه گاه نمی تواند خود عامل قتل و از بین بردن امنیت باشد اگر از نظر فقه استدلالی شود که پدر سبب وجودی فرزند است چگونه پدر بتواند باعث قتل فرزند بشود از منظر حقوقی، چگونه پذیرفتنی است کهمسبب ایجاد امنیت یا کسی که باید امنیت را برای فرزند مهیا کند با سلب امنیت- آن هم مهمترین بخش آن یعنی جان- از مجازات مشابه که برای دیگران قایلیم میرا نموده و او را آزاد نماییم ما در این مقاله از منظر حقوق به موضوع فرزندکشی در حقوق کیفری ایران نگاه خواهیم کرد و مسایلی چون قتل فرزند توسطپدر و مجازات فرزندکشی که به اعتقاد خیلی ها باعث تجری پدران در قتل فرزند شده و اینکه چرا قانونا پدری که مرتکب قتلعمدی فرزند خود شده قصاص نمی شود و مورد نقد و بررسی قرار می دهیم.

## کلمات کلیدی:

فرزند کشی ، ابوت ، قتل ، قصاص نفس ، تجری ، کودک ، قتل مظلومانه ، تعزیر

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/852893>

